

افق پیش رو مه‌آلود است

اشاره:

«تولید پوشاک کاری است بس دشوار، مملو از اتفاقات پیش بینی نشده و زمان‌بر به‌طوری که گاهی سایر بخش‌های زندگی را تحت تاثیر خود قرار می‌دهد.» این جمله را رضا باقری - مدیر پوشاک ایران پاکو - می‌گوید که فعالیت در صنعت پوشاک را از پدر آموخته است. وی، افق پیش رو را مه‌آلود توصیف می‌کند و می‌گوید «نمی‌دانیم با توجه به نزول شدید نرخ قاچاق به داخل کشور باید شاهد شروع دوران طلایی پوشاک باشیم و یا با توجه به مشکلات عدیده اقتصادی گریبانگیر جامعه و کمبود و به تدریج قحطی مواد اولیه و ملزومات تولید، به فکر جمع کردن بساط تولید باشیم!» باقری، اختصاص وام را دوی درد تولیدکننده نمی‌داند و معتقد است وام با بهره بیش از ۸ درصد و مهلت پرداخت کمتر از ۵ ماه به معنای زیان است نه حل مشکل! متن کامل این گفت‌وگو از نظرتان می‌گذرد:

دیدگاه



۴ بیوگرافی و شروع فعالیت در صنعت پوشاک
متولد سال ۱۳۵۳ هستم، باعث حضور من و کل خانواده ما در عرصه پوشاک به واسطه فعالیت پدرم (آقای جعفر باقری) است. ایشان از حدود سال ۱۳۴۸ پس از سال‌ها کارگری در کارگاه‌های خیاطی اقدام به راه‌اندازی یک کارگاه و به اصطلاح مزدی‌دوزی کرد و در سال ۱۳۵۵ با پشتکار فراوان توانست ماشین‌آلات روز دنیا از آلمان، انگلیس، ایتالیا و ژاپن وارد و به‌طور رسمی یک واحد تولیدی پوشاک مدرن و صنعتی به نسبت آن روز با نام «گلدن لی» تأسیس نماید.
این روند ادامه داشت تا اواخر دهه ۶۰ که به دلیل ممنوعیت استفاده از اسامی خارجی، نام مجموعه به «تولیدی پوشاک ایران پاکو» تغییر نمود و نام پاکو نیز نامی شد که باید بر روی محصولات مقرر می‌گرفت که به خاطر شرایط و جبر آن ایام کمتر از ۱۰ درصد تولیدات با مارک پاکو عرضه می‌شد و متأسفانه مابقی با نام‌های خارجی که مد روز بود عرضه می‌شدند. به‌طور مختصر باید عنوان کنم تولیدی پوشاک ایران پاکو شاید یکی از ۳ تولیدکننده قدیمی پوشاک باشد که کماکان به فعالیت خود ادامه می‌دهد.
به یاد دارم از تعطیلات تابستانی پنجم دبستان یعنی از ۱۱ سالگی باید حداقل یک ماه کامل در شرایط برابر با باقی کارگران مانند کارگر ساده خیاطی یا پادو و بدون توجه به نسبتیم با مالک در کارگاه کار می‌کردم. از سال ۱۳۷۱ بعد از فراغت از دبیرستان و با وجود ۳ بار قبولی در دانشگاه به امر پدرم به صورت دائم در مجموعه مشغول به کار شدم، البته برادرم (آقای هادی باقری) هم که بار بسیاری از مسئولیت‌های کار



مشکل بزرگ تولیدکنندگان نساجی و پوشاک که شاید چندان ملموس نیست و بسیاری متوجه آن نباشند، تأمین ماشین‌آلات و قطعات و نگهداری از آنهاست که اغلب اوقات به دلیل پیدا نکردن قطعات یدکی اصل در ایران مجبوریم آنها را هم از ترکیه تهیه کنیم

این چرخ‌های خیاطی فقط مولد یک شلوار هستند! متأسفانه چنین مواردی در تعیین مالیات مدنظر قرار نمی‌گیرند و یا سازمان امور مالیاتی بدون توجه به عدم بازگشت ارز و ناتوانی وصول طلب صادراتی ما میزان مالیات مجموعه تولیدی ما را هم‌پایه شرکت‌های بازرگانی قرارداده و مالیاتی چندین برابر از مالیات

از این نیاز را از طریق واردات برطرف کنیم. البته از سال گذشته به دلیل افزایش نرخ ارز و نحوه انتقال ارز دیگر واردات پارچه و مواد اولیه انجام نمی‌شود و برای تأمین نیازهای تولیداتمان با مشکلات بسیاری مواجه هستیم. لازم به یادآوری است که صاحبان صنایع نساجی هم برای تأمین مواد اولیه تولیدات خود مانند ما با مشکلات فراوانی مواجه هستند.

مشکل بزرگ تولیدکنندگان نساجی و پوشاک که شاید چندان ملموس نیست و بسیاری متوجه آن نباشند، تأمین ماشین‌آلات و قطعات و نگهداری از آنهاست که اغلب اوقات به دلیل پیدا نکردن قطعات یدکی اصل در ایران مجبوریم آنها را هم از ترکیه تهیه کنیم.

بر دوش ایشان است، از حدود سال ۱۳۷۸ به مجموعه اضافه شد و تا امروز به کمک همدیگر و البته با کمک سایر همکاران عزیزم در مجموعه تولید پوشاک ایران پاکو مشغول فعالیت هستیم.

تولید پوشاک کاری است بس دشوار، مملو از اتفاقات پیش بینی نشده و زمان‌بر به طوری که گاهی سایر بخش‌های زندگی را تحت تاثیر خود قرار می‌دهد. در بعضی از جلسات که تولیدکنندگان کم تجربه حضور دارند می‌بینیم آن‌چنان بدون هیچ دغدغه و شاید برنامه مشخصی از گسترش کار صحبت می‌کنند که برایم بسیار تعجب آور است که چگونه تولید را تا این حد آسان می‌گیرند!

اذعان دارم ایران پاکو در برابر همکاران مجموعه بزرگی نیست ولی شاید رمز رخ‌نمایی نام پاکو و این مجموعه، همین تداوم و استمرار در کار و فعالیت و تولید بوده است علیرغم تمام مسائل و مشکلاتی که از گذشته وجود داشته، وجود دارد و وجود خواهند داشت. چه بسیار دوستان و همکاران موفق و عزیز و بزرگواری که نحوه ورودشان به عرصه پوشاک از همین مجموعه ایران پاکو بوده و به امید خداوند بعد از این هم خواهد بود.

۴ مواد اولیه مورد نیاز مانند پارچه و لوازم جانبی (زیپ و دکمه و ...) را از کارخانه‌های داخلی تهیه می‌کنید یا وارداتی هستند؟

با توجه به اهمیت فراوانی که کیفیت محصولی نهایی برای ما دارد تا سال گذشته عمده نیازمان به مواد اولیه را از ترکیه وارد می‌کردیم البته این امر به معنای بی‌کیفیت بودن تجهیزات جانبی تولید پوشاک در ایران نیست اما تنوع آنها در مقایسه با آن چیزی که در ترکیه وجود دارد بسیار اندک است.

برای مثال فقط یک کارخانه تولید زیپ در کشور می‌شناسم که آن نیز مدت‌هاست در سکوت کامل به سر می‌برد. البته در مورد پارچه وضعیت به مراتب بهتر است و صنعتگران توانمند و معتبری در زمینه تولید پارچه‌های باکیفیت به خصوص پارچه کتان فعال هستند اما تنوع و کیفیت پارچه‌های کتان مدنظر ما در کشور کم هست و مجبوریم قسمت عمده‌ای



۴ مشکل اصلی شما به عنوان یک تولیدکننده چیست؟

وعده و وعیدهای پوچ، ماده‌ها، بندها و تبصره‌هایی که برای تصویب آنها از نظرات کارشناسان اصلی یعنی تولیدکنندگان در آنها استفاده نمی‌شود و ... و ... و ... برای تولید یک شلوار مطابق استاندارد دنیا و کیفیت دوختی که با محصول ترکیه رقابت کند به تعداد حدود ۱۳ ماشین دوخت معادل یک میلیارد و پانصد میلیون تومان نیاز هست. کارشناسان سازمان مالیات از زمان مراجعه به مجموعه هر چرخ خیاطی را یک دستگاه مولد شلوار محاسبه می‌کنند در حالی که مجموعه

مرسوم کارگاه‌های تولیدی از ما دریافت می‌کنند. بارها هم این موضوع و مشکل را به مسئولان مربوطه توضیح دادیم و بارها در خواست حل مشکل ما تا پشت اتاق وزیر محترم دارایی رفت ولی با تغییر دولت و وزیر باز هم روز از نو روزی از نو! البته مسائل و مشکلات با دستگاه‌های دولتی کم نیست، نمونه دیگر مالیات بر ارزش افزوده که به نظرم آخرین میخ بر تابوت تولید است...

نمونه دیگر از طرح‌های غیر کارشناسی طرح شناسه کالا، در اسفندماه ۹۷ در زمان اوج گرفتاری تأمین پول برای پرداخت‌های آخر سال به پرسنل مجموعه ما را

به جلسه‌ای در وزارت بازرگانی سابق دعوت که نه بهتر است بگویم احضار کردند تا درباره اجرای طرح پر ایراد و دست و پاگیر نصب بارکد شناسه کالا بر روی محصولات ایرانی برای تولیدکنندگان جلسه توجیهی برگزار کنند. طرحی که به نظر بنده به شدت برای تولیدکننده دست و پاگیر و به سان چوبی است که لای چرخ دنده‌های زنگ زده تولید گیر خواهد کرد. وقتی بنده یا همکاران بنده نام ثبت شده محصولمان و ساخت ایران را بر محصولمان نصب می‌کنیم دیگر چه لزومی است به تهیه بارکد شناسه کالا از سامانه وزارت بازرگانی با این وضع سرعت اینترنت و نصب آن بر روی محصولاتمان؟! به جای اینکه طرح‌ها پاهای قاچاقچیان را محصور کند، دستان تولیدکنندگان را

اول سفره‌ای از نان حلال که پهن شده و خانواده‌های زیادی هستند که روزی‌خور این سفره شاید کم نمک ولی پربرکت هستند. دوم حاصل دسترنجی که در کل کشور خواهان و خریدار دارد. چه در روزهایی که به خاطر شرایط، محصولاتمان با نام‌های خارجی به فروش می‌رود و چه امروز که با نام پاکو محصولاتمان را عرضه می‌کنیم، حتی در دورترین نقاط کشور محصولاتمان را بر تن هموطنانمان می‌بینیم بسیار لذت می‌بریم؛ از اینکه از همان دهه ۷۰ در کنار محصولات بزرگانی مانند «آرین جین» و «پاتن جامه» محصولات ایران پاکو هم خریداران خودش را داشت برای ما مایه خوشحالی و افتخار بوده است. البته عرض کنم شخص «جناب آقای مهدی

تولیدکنندگان صاحب‌نامی مثل هاکوپیان، آرین جین، پاتن جامه، جامه‌پوش آرا و... محصولاتشان را با برند خودشان تولید می‌کردند و خریداران خاص خودشان را هم داشتند. ما هم حتی در شهرهایی مثل مشهد، اصفهان، تبریز و شیراز و حتی شهرهای کوچک‌تر مثل بروجرد خریدارانی داشتیم که از صاحبان مغازه شلوار کتان پاکو با فلان الگو و برش را طلب می‌کردند اما اطمینان دارم این اقبال از جایی به استقبال تبدیل شد که مقام معظم رهبری به استفاده از محصولات تولید داخل و خصوصاً پوشاک ایران تأکید فرمودند و به این ترتیب بخش بزرگی از مشکل ما حل شد و دیگر دغدغه‌ای بابت برچسب تولید ایران و فروش



می‌بندد. دولتمردان، قاچاقچیان را نشانه می‌گیرند و متأسفانه تولیدکنندگان را می‌زنند. وقتی هم به این وضع اعتراض کنیم متهم به پنهان‌کاری می‌شویم و اینکه حتماً یک جای کار ما ایراد دارد که با چنین طرح‌هایی مخالفت می‌کنیم. مشکلات تولید در حالت عادی بسیار زیاد است. پدرم با حدود ۷۰ سال سن و خودم و برادرم تمام وقت یعنی از شنبه صبح تا جمعه شب درگیر این کار هستیم حال شما فکر کنید بسیاری از مسائل و مشکلات هم از بیرون وارد چرخه تولید گردد.

رهبری» و «مجموعه جامه‌گران» برای من یک الگو هستند و به هیچ عنوان هدفم از نام بردن آرین جین، القاء رقیب بودن و رقابت نیست بلکه یادی است از نامی که به همراه برند هاکوپیان و چند نام دیگر باعث افتخار و بزرگی صنعت پوشاک ایران در دنیا بوده است.

نرفتن آن نداشتیم. سال گذشته به لطف خداوند و فرمایش ایشان، ۹۹/۹۹ درصد از تولیداتمان با مارک ایران پاکو به فروش رفت.

شاید به مرور زمان مردم متوجه کیفیت پایین پوشاک چینی شدند و همین موضوع اقبال عمومی را نسبت به پوشاک تولید داخل بازگرداند!

فرمایش شما کاملاً درست است و این بدون تأثیر نیست. اما به نظرم موثرترین موضوع فرمایش مقام معظم رهبری و موج فرهنگی که به خاطر فرمایش ایشان در رسانه‌ها و افکار عمومی به جریان افتاد و همین‌طور فعالیت‌های موثری که «انجمن صنایع پوشاک ایران» و «اتحادیه تولید و صادرات صنایع نساجی و پوشاک ایران» جهت اعتلای نام و معرفی تولیدکنندگان و تولیدات ایرانی انجام داده‌اند.

از چه زمانی مصرف‌کنندگان نسبت به مارک‌های تولید داخل استقبال کردند و استفاده از برچسب ایران در پوشاک متداول شد؟ از گذشته این اقبال و گرایش وجود داشت، در دهه ۶۰ شلوار جین با نام و فونت فارسی دوخت خزر تولید می‌شد که واقعاً با کیفیت بود و شاهد بودم که خیلی‌ها به‌عنوان سوغاتی برای بستگانشان در خارج از ایران شلوار جین با مارک (دوخت خزر) هدیه می‌بردند. در دهه ۷۰ و ۸۰ و سال‌های رونق پوشاک هم

چه عاملی باعث می‌شود علی‌رغم این همه سختی دوری از خانواده و کار شبانه روزی همچنان به تولید ادامه دهید؟ واردات یا سپرده گذاری در بانک که به مراتب آسانتر و بدون دغدغه تر است!

به عنوان یک تولید کننده مخالف واردات پوشاک خارجی نیستیم به شرطی که واردات طبق ضوابط و در شرایط مساوی و عادلانه با تولید کنندگان ایرانی باشد. در صورت ایجاد شرایط مناسب برای رقابت قیمت کالای ایرانی یک سوم کالای خارجی خواهد شد و البته با همان کیفیت.

۹ دهه ۷۰ که به طور رسمی فعالیت خود را در صنعت پوشاک آغاز کردید وضعیت تولید و بازار پوشاک چگونه بود؟ آیا تفاوت‌های بسیاری با شرایط امروز پیدا کرده است؟

تفاوت با امروز که بسیار است. جالب این که آغاز دهه ۷۰ با پایان دهه ۷۰ هم متفاوت بود! در ابتدا دهه ۷۰ هم مثل الان مدتی با کمبود پارچه‌های متفرقه به کشور مواجه شدیم. اما بزرگترین حسن دهه ۷۰ این بود که صنعت پوشاک در مسیر رشد و پیشرفت قرار داشت. شروع به کار تولیدکنندگان توانمند و نرخ متعادل دلار نسبت به ریال، رونق کلی کسب و کار در کشور، روابط مساعد با کشورهای مختلف که باعث راحتی و روانی تبادل کالا شده بود باعث شده بود علی‌رغم ورود پوشاک قاچاق به کشور باز هم تولیدکنندگان بتوانند به لطف تأمین کننده‌های مطرح مواد اولیه تولید پوشاک افق روشنی پیش رو داشته باشند و مدام برای افزایش ظرفیت تولیدات برنامه‌ریزی کنند.

به طور کلی در آن دهه حال مردم خوب بود... نسبت درآمدها به هزینه‌ها برای قشر کارمند و وضعیت خوبی داشت و نرخ املاک و اجاره بها مانند امروز افسارگسیخته نبود. متأسفانه در حال حاضر افق پیش رو مه آلود است و نمی‌دانیم با توجه به نزول شدید نرخ قاچاق به داخل کشور باید شاهد شروع دوران طلایی پوشاک باشیم یا با توجه به مشکلات عدیده اقتصادی گریبان‌گیر جامعه و کمبود و به تدریج قحطی مواد اولیه و ملزومات تولید، به فکر جمع کردن بساط تولید باشیم!

در اواسط مصاحبه به این نکته اشاره کردید که بین سال ۱۳۷۷ تا ۱۳۸۴ که اوج رونق

سفارشات و خریدار ما توسط بنکداران بود ولی به نظرم شیوه و منش بنکداری در ایران دیگر منسوخ شده و با توجه به وضعیت اقتصادی بنکداران برای انجام معاملات بیشتر به اصطلاح باید دست به جیب شده و از خودشان هم سرمایه بگذارند. نوع دیگر توزیع ما همکاری با تک‌فروشی‌ها و فروشگاه‌های بزرگ و معتبر و فروشگاه‌های زنجیره‌ای پوشاک در اقصی نقاط کشور هست که جدا از مزایای مادی برای ما مزایای معنوی فراوانی هم به همراه داشت، یعنی باعث آشنایی بیشتر مصرف‌کنندگان نهایی با محصولات ما شد. به همین دلیل ۳ فروشگاه دیگر در تهران و شمال با تابلو ایران پاکو راه‌اندازی نمودیم. به این ترتیب هم در شناساندن برند پاکو به عموم مردم موفق‌تریم و هم بازخوردها و نقایص کارمان را زودتر متوجه می‌شویم. البته بسیار علاقه‌مندیم تا تعداد فروشگاه‌های ایران پاکو را افزایش دهیم اما متأسفانه با توجه به افزایش بی‌رویه قیمت ملک و اجاره‌بها و همچنین هزینه‌های فروشگاه‌داری در حال حاضر تصمیمی برای افزایش فروشگاه‌ها نداریم.

در زمینه صادرات تجربه‌ای دارید؟

بله البته این تجربه در مواردی خوشایند و در مواردی ناخوشایند بوده به طوری که در صادرات تردید پیدا کرده‌ایم. قسمت خوشایند این هست که محصول پاکو مورد تأیید خریداران خارجی قرار گرفت که این برای ما افتخاری بود مضاعف قسمت ناخوشایند این بود که در تبادلات ارزی نتوانستیم به خواسته‌مان برسیم و در بازگشت پول دچار مشکل شدیم، به عنوان مثال جای تأسف وقتی بود که در کشور آذربایجان با وجود داشتن مدارک نتوانستیم به حق خود برسیم و حتی مراجعه به سفارت ایران و درخواست کمک از سفارت هم بی‌فایده بود این در حالی بود که سفارتخانه یک کشور دیگر ۱۲ خط تلفن ۲۴ ساعته در سفارتخانه دائر کرده بود تا در صورت بروز کوچکترین اتفاقات برای اتباع آن کشور مسئله به سرعت پیگیری و مرتفع بشود.

به عنوان یک تولید کننده مخالف واردات پوشاک خارجی نیستیم به شرطی که واردات طبق ضوابط و در شرایط مساوی و عادلانه با تولید کنندگان ایرانی باشد. در صورت ایجاد شرایط مناسب برای رقابت قیمت کالای ایرانی یک سوم کالای خارجی خواهد شد و البته با همان کیفیت.

شاید برایتان جالب باشد که بگویم تا چند سال گذشته که برای تهیه مواد اولیه به ترکیه می‌رفتیم به سفارش دوستانمان از ایران برایشان پسته، فرش، برنج، سجاده، چای ایرانی و ... می‌بردیم اما در حال حاضر شلوارهای پاکو تولید شده ما نیز در لیست سوغاتی‌های سفارشی دوستان ترک ما قرار گرفته و این برای ما باعث افتخار است. مدیر فروش یک کارخانه بزرگ تولید زیپ در ترکیه که سفرهای زیاد کاری به کشورهای مختلف دنیا انجام می‌دهد به من گفت: «محال است در چمدان سفرم چند شلوار پاکو وجود نداشته باشد.»

در تولید شلوار کتان مردانه مسائلی مانند طرح

و رنگ چگونه مدنظر قرار می‌گیرد؟

برخلاف پوشاک بانوان و کودکان، پوشاک مردانه از جمله شلوار تنوع چندانی ندارد و رنگ‌ها بیشتر تابع بازار هستند، ضمن اینکه اولویت نخست ما کیفیت است و بارها اتفاق افتاده یک رنگ مد می‌شود، اما پارچه با کیفیت یا زیپ مناسب آن رنگ را پیدا نمی‌کنیم به همین دلیل ترجیح می‌دهیم محصولی با کیفیت در خور نام و اعتبار ایران پاکو تولید نماییم تا این که دنبال رنگ و مدل‌های زودگذر باشیم.

سیستم توزیع محصولات ایران پاکو چگونه

است؟

در سیستم توزیع محصولاتمان دارای گزینه‌های مختلفی هستیم که براساس شرایط زمانی هر کدام در ارجحیت یا اولویت قرار می‌گیرند. مثلاً زمانی سفارشات دولتی و سازمانی بخش عمده‌ای از ظرفیت تولیدات ما را به خودش اختصاص می‌داد ولی نمی‌دانم در دولت یازدهم به چه دلیل این سفارشات به حداقل خودش رسید، زمانی عمده



صنعت پوشاک بود در مورد دلایل این رونق و شرایط آن سالها بنا به دلایل متعدد و مختلف اوج رونق صنعت و کسب و کار در همه زمینهها بود. به دلیل قیمت برابری مناسب و نوسان کم قیمت ارز امکان برنامه‌ریزی‌های اقتصادی برای تولیدکننده‌ها فراهم بود. البته همین دلیل هم باعث اوضاع بهتر وضعیت اقتصادی و معیشتی برای اقشار جامعه بود و بین ستون درآمد و هزینه‌ها حتی برای قشر حقوق بگیر اوضاع بهتری حاکم بود. روابط خوب ایران با سایر کشورها امکان برگزاری نمایشگاه‌های اختصاصی جمهوری اسلامی ایران در سایر کشورها و برقراری مبادلات کالا و ارز را آسان‌تر کرده بود. همه اینها دست به دست هم می‌داد تا اوضاع و حال تولید خوب‌تر باشد و منجر به تأسیس کارخانه‌های قدرتمند و معتبر پارچه و منسوجات شد.

در کنار کارخانه‌های نساجی تولیدکنندگان صاحب نام پوشاک هم شروع به کار کردند. برای مثال وجود «شرکت جامه گران با برند آرین جین» باعث ایجاد انگیزه بین سایر تولیدکننده‌ها شد و این اطمینان و قوت قلب را به آنان داد که ما هم می‌توانیم پوشاکی تولید کنیم که در بازار جهانی حرف‌های فراوانی در برابر تولیدات ترکیه و حتی ایتالیا داشته باشد. وجود یک تولیدکننده پارچه کتان در آن سال‌ها مثل صنایع نساجی بروجرد باعث شده بود که بزرگترین دغدغه یک تولیدکننده پوشاک برای تأمین پارچه با کیفیت مورد نیازش به حداقل برسد.

در کنار نساجی بروجرد، کارخانه‌های دیگری هم تأسیس شدند که با عرضه پارچه‌های خوب و با کیفیت باعث شدند رقابت بین تولیدکنندگان پارچه بر سر افزایش کیفیت و تنوع و کاهش قیمت‌ها افزایش یابد و دست تولیدکنندگان پوشاک را در انتخاب بین این تنوع فراوان از پارچه‌های با کیفیت ایرانی و خارجی باز بگذارد. رقابت بر سر افزایش کیفیت و تنوع و کاهش قیمت به فعالان صنعت پوشاک هم سرایت کرد و باعث شد پوشاک با کیفیت برابر یا بهتر نسبت به پوشاک خارجی ولی با قیمت بسیار پایین‌تر از پوشاک خارجی تولید شود که همین موضوع یکی

روز ۵ میلیون متر هست. مگر ما از پاکستان ثروتمندتر نیستیم؟ لطفاً شما به من یک تولیدکننده پوشاک (نه یک تولیدکننده پارچه) معرفی کنید که موجودی پارچه انبارش همین لحظه، یک میلیون متر باشد! این مسائل چیزی نیست که قصور در آنها متوجه تولیدکننده باشد. به طور قطع گره این معما در دست مقامات بالاتر کشور است.

سال ۲۰۰۸ یا ۲۰۰۹ که روسیه واردات پوشاک از ترکیه را ممنوع کرد، دولت ترکیه، پوشاک این صادرکنندگان به روسیه را طبق اظهارنامه‌های گمرکی سال قبلشان خرید و آن پوشاک را هم به صورت اقساط در فروشگاه‌های بزرگ در اختیار کارمندان قرار داد. تولید کننده ضرر نکرد و به کار خود ادامه داد، دولت مالیات و عوارضش را گرفت و کارمندان هم توانستند لباس‌های گرانی که آرزوی خرید آن را داشتند، به صورت اقساط بخرند.

۴ مشکلات تولید قابل حل هستند؟

اگر نوع نگاه دولتمردان ما تغییر نکند این مشکلات حل نخواهد شد. توپ در زمین دولتمردان هست. آنها باید بستر مناسب تولید را فراهم کنند. تولید کننده در کنار هر دولت هست و بار هزینه و وظایف هر دولت هر کشوری را تولیدکنندگان در مقیاس کوچک‌تر بر دوش می‌کشند اگر موانع بر سر راه تولیدکنندگان بیشتر شود در آینده آسیب و ضررش متوجه دولت

از دلایل رونق پوشاک ایرانی در برابر تولیدات خارجی بود. البته باید به این موضوع اشاره کنم که پای اجناس بنجل و زیر قیمت چینی هم از همان روزها به کشور باز شد که در صورت درایت بیشتر مسئولان، واردات بی‌رویه این اجناس بنجل به حداقل می‌رسید. متأسفانه در کشور ما خلق قوانین خلق‌الساعه، سلیقه‌ای و بدون بحث و تبادل نظر با کارشناسان واقعی یعنی صاحبان حرفه باعث شده صادرات به یک دالان هزارخوان تبدیل شود که صادرکنندگان پیش از تلاش برای تولید یک محصول منطبق با استاندارد جهانی، سعی می‌کنند از این دالان پر از مانع عبور کنند اما در نهایت دل‌سرد، بی‌رمق و خسته می‌شوند و دیگر میلی برای تولید برایشان باقی نمی‌ماند.

به‌نظر من مسئولان در کنار این که از ورود شلوار قاچاق زیر یک دلاری به کشور جلوگیری می‌کنند باید پژوهشی انجام دهند که چرا تولیدکننده چینی می‌تواند شلوار کتان ۸۸ سنتی تولید کند و سالیانه یک میلیون قطعه از آن شلوار را علی‌رغم مسافت جغرافیایی بسیار دور به کشورهای همسایه ایران بفروشد ولی ما توان انجام این کار را نداریم. اصلاً چرا راه دور برویم! قطور پاکستان می‌تواند پوشاکی تولید کند که در اروپا و آمریکا به فروش برسد ولی ما نمی‌توانیم! به گفته یکی از دوستان معتبر و موثق، موجودی پارچه یک تولیدکننده پاکستانی که برای یک برند معتبر آمریکایی شلوار جین تولید می‌کند هر

خواهد بود. متأسفانه هنوز نگاه به تولیدکننده نگاه به یک سرمایه‌دار مرفه و بی‌درد است که خون کارگر را در شیشه می‌کند و حق کارگر را نمی‌دهد. این قبیل نگاه‌ها و تفکرات باید تغییر کند. تولیدکننده با هزاران مشکل دانسته و ندانسته، درگیر است و دولت باید از تولیدکننده همانند یکی از اعضاء بدنه‌اش حمایت کند. امیدوارم دولتمردان قدیمی و جدید تصمیم‌گیران قدیمی و جدید این را مدنظر قرار دهند که هیچ تولیدکننده‌ای مجبور به تولید نیست. اگر خودش را درگیر تولید می‌کند حتماً یک عشق دیوانه‌وار و یا خصوصیات ویژه‌ای دارد که به تولید ادامه می‌دهد. متأسفانه در مسیری قرار گرفته‌ایم که انتهای آن بن‌بست نیست بلکه یک دره یا چاه عمیق است که همه را به درون خویش می‌کشاند. کمبود مواد اولیه تولید پارچه، پوشاک، قطعات یدکی، ماشین‌آلات تولید پوشاک و پارچه باعث دلسردی و یأس حتی نزد خریداران می‌شود. وقتی کالایی برای عرضه وجود نداشته نباشد خریداران از تولیدکننده و تأمین‌کننده اجناس خود دلسرد و مأیوس می‌شوند، وقتی خریداری نباشد، تولیدکننده مجبور به تعطیل کردن کار و آن هم خدای نکرده منجر به بیکاری جمع زیادی از سرپرستان خانواده خواهد شد. از دولتمردان خواهش می‌کنم خارج از فضایی شعار و وعده و وعیده‌ها با همفکری صاحبان حرف دنبال حذف موانع تولید باشند. به اعتقاد من اختصاص وام، دواي درد تولیدکننده نیست زیرا به نظرم وام با بهره بیش از ۸

درصد و مهلت پرداخت کمتر از ۵ ماه به معنای زیان است نه حل مشکل!

۴ بسیاری از تولیدکنندگان، تحریم‌های داخلی را به مراتب مخرب‌تر از تحریم‌های خارجی می‌دانند، دیدگاه شما در این زمینه چیست؟ نمی‌توان گفت تحریم‌های خارجی در تولید اثری نداشته ولی من هم با شما و تولیدکنندگان موافقم. تحریم‌های داخلی و سوء تدبیرها، اخبار مختلفی که از اختلاس‌ها درز می‌کند یا اختلاس‌هایی که متوجهشان نمی‌شویم، دلسردی کل جامعه را به همراه دارد. می‌دانید اگر یک پنجم هر کدام از اختلاس‌های کلان در عرصه تولید و ملزومات تولید پوشاک سرمایه‌گذاری می‌شد چه باری از دوش تولیدکنندگان برداشته می‌شد و یا امکان راه‌اندازی چند کارخانه تولید پارچه، زیپ و دکمه و نخ دوخت فراهم می‌شد؟ می‌دانید با تأسیس هر کدام از این کارخانه‌ها به صورت زنجیره‌وار چند نفر صاحب شغل و درآمد می‌شدند؟ تزریق درصد کمی از این مبالغ به صنعت پوشاک باعث خروج صدها کارخانه تعطیل و نیمه‌تعطیل از بحران ورشستگی می‌شد. مثال نخ‌ریدن روسیه از ترکیه را یادآوری می‌کنم. آیا دولتمردان ما چنین حمایتی از تولیدکننده‌های ما به عمل می‌آورند؟ خواهش می‌کنم دولتمردان حمایت‌هایی که از صنعت بردانه خود یعنی خودروسازی می‌کنند را به پای سایر تولیدکنندگان ننویسند!

وقتی کالایی برای عرضه وجود نداشته نباشد خریداران از تولیدکننده و تأمین‌کننده اجناس خود دلسرد و مأیوس می‌شوند، وقتی خریداری نباشد، تولیدکننده مجبور به تعطیل کردن کار و آن هم خدای نکرده منجر به بیکاری جمع زیادی از سرپرستان خانواده خواهد شد

۴ مطلب نهایی

فرصت بسیار خوبی است تا از زحمات انجمن صنایع پوشاک ایران جناب آقای هاکوپیان، جناب آقای رهبری، جناب آقای فخار، جناب آقای طائفی و ... سایر بزرگان و پرچمداران صنعت پوشاک کمال تشکر و قدردانی را به عمل آورم. این انجمن طی مدت کوتاهی که از راه‌اندازی‌اش می‌گذرد به سکوی پرتاب صنعت پوشاک و منعکس‌کننده صدای این صنعت به گوش دولتمردان تبدیل شده است؛ در زمینه قاچاق پوشاک نیز به صورت جدی و پیگیر دیدگاه‌ها و نظرات بخش بدنه پوشاک را به دولتمردان انتقال دادند و انصاف هم به خوبی در مقابل قاچاق پوشاک ایستاده‌اند و از قاچاق پوشاک جلوگیری کردند.

تشکر خاص و ویژه هم از اتحادیه تولید و صادرات صنایع نساجی و پوشاک ایران دارم که در مدت ۲ سال نقش پررنگی در برپایی باشکوه و پربرنام‌نمایشگاه ایران مدونمایش توانمندی‌های تولیدکنندگان و صنعتگران پوشاک ایران دارند، خوشبختانه این اتحادیه و آقای مهندس قدیری- دبیر اتحادیه- آقای زکی‌پور- رئیس هیئت مدیره- آقای مهندس شهریاری- نایب رئیس هیئت مدیره- و سایر دوستان توانستند به نحو احسن در گشودن افق‌های روشن برای تولیدکنندگان و آشنایی آنان با نیازها و سلیقه مصرف‌کنندگان در جریان برپایی نمایشگاه ایران مد موفق عمل کنند. فعالیت‌های انجمن صنایع پوشاک ایران و اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران در صنعت پوشاک ما کم نظیر بود و امیدوارم با تجلیل از این بزرگواران، گوشه‌ای از زحماتی که تاکنون متحمل شدند را ارج بنهیم.

